

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 1.

Den 1te Oktober 1880.

30te Aargang.

Pionersdagen.

Den 33te Marsfest. — Stor Jubel og Højtidelighed.

(Fra «Deseret News.»)

Den 33te Marsfest til Grindring om Pionerernes Ankomst til Saltfjordalen blev fejret paa en højtidelig Maade i Salt Lake City den 24de Juli 1880. Det var en sand Højtidsdag; de forstjellige Jærnbanetog bragte en meget stor Mængde Besøgende til Staden fra næsten alle Dele af Territoriet; Butikkerne var fulde, al Forretning stundset og Folket begyndte allerede paa den tidlige Morgenstund at forsamle sig for at cere og fejre den mindeværdige Dag, paa hvilken vore agt værdige Pionerer for 33 År siden holdt deres Indtog i den den Gang øde og uindbydende Saltfjordal, efter en lang og eventyrlig Rejse. De offentlige Bygninger samt mange af Butikkerne og de private Huse vare prydede med Flag, og det smukke amerikanske Banner med dets Stjerner og Striber saas at vase stolt og majestatisk i alle Netninger; ogsaa Gaderne fremviste allerede tidlig om Morgenens et smukt Billed paa Liv og Travshed. Søndagsstolerne mødte i deres

respektive Skolebygninger og marscherede i tilbørslig Orden til de bestemte Steader, hvor Børnene kunde se Processionen passere forbi, og de forskjellige Underafdelinger af det uhyre Pragtoptog mødte til bestemt Tid paa de dem forud betegnede Pladser, hvor de modtoges af Dagens Marshaller og deres Medhjælpere. Nagtet den uhyre Folkemængde, som opfyldte de brede Gader, herskede den bedste Orden; godt Humør, Taknemmelighed til Gud, Agtelse for Tilfældets Højtidelighed, samt den Kjærlighed, Fred og Harmoni, som er saa karakteristisk for Utahs Indbyggere, tempererede og styrte Begejstringen og det Udbrud af Følelser, der paa en ganzt naturlig Maade giver sig tilkjende ved slige Lejligheder. Bejret var scerdeles yndigt, Lusten ren og klar, Varmen passende, og en let Lustning gjorde Atmosfæren mild, sund og behagelig. Stadens Brandvæsen havde neddampet Støvet paa de Gader, ad hvilke Processionen skulde passere, ved

at overrisle dem med Vand, og enhver Ting bevægede sig til sin rette Plads ligesom de velordnede Dele af et fuldstændigt Maskineri.

Den store Procession.

I følge forudgaaende Bekjendtgørelse begyndte Processionen at danne sig kl. 8 om Morgenens og omtrent en Time senere begyndte den at bevæge sig fremad. Fortroppen rykkede ud fra Hjørnet af Second Vest og først South Street efter givet Signal af Pionerernes Hornblæser, Chas. M. Evans, og bevægede sig østpaa, efterfulgt af hele den store og prægtige Procession, der var over tre engelske Mile lang. Den drog først igennem First South Street østpaa til Seventh East Street, hvor den vendte og gif tilbage til Third East Street, ad hvilken den drejede nord til South Temple Street, som man fulgte vest til Tabernaklet. Først i Processionen saas i fem Vogne de endnu levende Pionerer fra 1847. I den første Vogn, som var forspændt med otte Heste, sad Wilford Woodruff, Orson Pratt, C. C. Rich, Gratus Snow, A. Carrington, Joseph Young, John Brown, Thomas Bullock, H. K. Whitney, Aaron Farr, Bebedee Coltrin, T. D. Angel og Thomas Grover. Foran tilhest rede Jacob Weiter og John Pack; sidstnævnte var iblandt de første, som naaede Dalen i 1847 for at bryde Vejen for Hovedstyrken, som fulgte efter.

Et Portræt af afdøde Præsident Brigham Young fremvistes paa begge Sider af den første Vogn med Inscriptionen: „Gaaet foran os“ paa den ene Side og „Traværende, men ikke forglemmt“ paa den anden. Oven over det saas Pionerernes gamle Banner, hvorpaa alle deres Navne findes nedstrevne, samt et Billede af Profeten Joseph Smith, blæsende i en Trompet. Fra samme Vogn

vajede de Forenede Staters Flag. De øvrige af Pionererne fulgte umiddelbart efter i andre Vogne.

Kaptein Beesleys Fløjte- og Trommemusikkorps var det næste i Rækken, hvorefter fulgte de endnu levende Medlemmer af Zions Lejr. Mormon-Battallionens Medlemmer, iførte deres forældede og lasede Uniformer, med deres forslidte men ørede gamle Flag vajende over deres Hoveder, fulgte dernæst. Efter dem kom en Vogn med Damer, der bar et Banner, hvorpaa fandtes følgende Inscription: „Vi repræsentere Mormon-Battallionens Kvinder.“

I to derefter følgende Karetter, den ene forspændt med fire sorte Heste og den anden trukken af to Heste, sad Præsident John Taylor, Apostlene George Q. Cannon, Brigham Young og Joseph F. Smith, Raadgiver Daniel H. Wells samt Sekretær L. J. Nuttall. I Karetter bagefter dem fulgte Præsidentskabet for de Halvfjerds og Biskop Edward Hunter med sine Raadgivere.

„Minutmændene“, anførte af Oberst G. B. Kimball, kom næst efter dem tilhest; de bar et Banner, hvorpaa saas Ordene „Bagten“ og „Altid færdige.“

Det næste i Rækken var „Union Glee Club“ (en Sangforening) i en Omnibus, og Croxalls Musikkorps til Fods. Dagens Hoveddomite fyrtede derefter i en Karet og næst efter dem var Præsidentskaberne for flere af Zions Staver, efterfulgt af Højsraadene, Højsæsterne, de Halvfjerds, Eldsterne, Bislopperne, Præsterne, Børerne og Diaconerne; enhver af disse Afdelinger bar passende Bannere; det Aaronske Præstedømme bar faaledes et, hvorpaa stod Johannes den Døbers Ord, som han udtalte, da han ordinerede Joseph og Oliver: „Dette Præstedømme skal aldrig blive borttaget fra Jordens, indtil Levi Sønner etter frembære Offer for Herren

i Nætsærdighed." I Midten af disse Kvorum'er, der marscherede til Fods, var 10de Wards Musikkorps.

De kvindelige Hjælpeforeninger, som repræsenteredes af Søstrene Eliza N. Snow, Elizabeth A. Whitney, Zina D. Young, Sarah M. Kimball, M. J. Horne, Elizabeth Howard, B. W. Smith, S. M. Heywood, Minerva Snow, N. M. Wilcox og Andre fulgte dernæst i tre Kærter; de medførte et prægtigt hvidt Banner af Silke; næst efter dem kom 7de Wards Søndagsstoles Fløjte- og Trommemusikkorps.

Det næste i den lange Række var tre store Bogne, i hvilke var Representeranter af Jordens forskellige Lande, en Mand og en Kvinde for hvert Land; Kvinderne holdt Skjolde og sin Nations Flag og Navn i Haanden. 25 Nationaliteter blev i alt repræsenterede, nemlig: de Forenede Staters, de amerikanske Indianeres, Kanada, Hawaii, Holland, Tyskland, Frankrig, Spanien, Sveits, Italien, Sydafrika, Sverige, Danmark, Norge, Island, Slesvig-Holsten, Rusland, gamle Britannien, England, Irland, Skotland, Wales, Den Man, britisk Indien og Australien. Paa en af Bognene var et Banner, hvorpaa følgende Ord stode skrevne: „Jeg vil samle Eder fra alle Nationer“, „Republikken har gjort os alle til een Nation“ og andre passende Tankesprog.

Søndagskolerne repræsenteredes af 35 Børn, valgte fra de forskellige Wards i Salt Lake Stav; de hjørte i en smuk og smagfuld prydet Pragtvoogn og medførte Bannere med Inscriptionerne: „Zion gror“ og „Vi ere 33,000 stærke.“

Næst efter Søndagskolerne rede 24 Par unge Damer og Herrer, fremstillende Dagen i Maanedene, som højtideligholdtes. Damerne, i deres lysegule Nidederakter og

med deres hvide Silkehatte og hvide Fjer, og de unge Herrer, i deres sorte Paaklædninger, hvide Halsbaand og hvide Handstfer, fremviste et smukt og interessant Skue. Foran red en Mand, som bar en Jane, hvorpaa stod skrevet: „Den 21de Juli 1847—1880“ og „Guds Gaver til Pionererne“.

Undervisningen repræsenteredes af fem Damer, der hjørte i en elegant og vel udstyret Pragtvoogn og forestillede hver sin Afdeling, nemlig: Religion, Historie, Geografi, Bidenslab og Kunst. Religion (Miss Priscilla Jennings) sad paa et ophøjet Sæde midt i Bognen; hendes Paaklædning var aldeles hvid og him havde en Sølvstjerne i Panden; hun hvilede sin Arm paa en Bibel og holdt et Palmeblad i den ene Haand. Historie (Miss Talula Young) var isært en gylden Dragt og indtog en Plads i Bognens ene Hjørne, omringet af Bøger og Pergamentruller, og havde en Pen i Haanden. I det modsatte Hjørne sad Geografi (Miss Fanny Little) klædt i Grønt med en stor Globus ved hendes Fodder. Bidenslaben (Miss Josephine Beatie) og Kunst (Miss Louie Wells) benyttede de to andre Hjørner; førstnævnte var isært en blaa Dragt, holdt et Teleskop i Haanden og var omringet af andre videnskabelige Instrumenter; sidstnævntes Dragt var rosenfarvet, og omkring hende fandtes en Palet, et Staffeli, en Billedfigur, en Lyre osv. Paa Bognen vare ogsaa fire Børn, af hvilke to læste i en Billedbog og de to andre studerede Naturhistorie og Botanik. Denne Pragtvoogn var en af de smukkeste i hele den lange Række. Bagefter den kom Kærter, i hvilke hjørte en Del mindre Børn, der holdt Bøger og Landkort i Hænderne samt Inscriptionerne: „Vore Skoler“ og „Vejen til Storhed“. Skoleforstandere og Lærere samt Komiteen for Undervisningsafdelin-

gen fulgte efter i lette Kjøretsjer. Oven over dem saas Bannere med følgende Mottoer: „Et frit Folk maa være et oplyst Folk“ og „Vor Nations Lykke berør paa dens Øvrige Opdragelse“.

En Karet, hvori flere Redakteører befandt sig, fulgte dernæst. C. W. Penrose repræsenterede »Deseret News«, Mrs. E. B. Wells »Womens Exponent«, G. C. Lambert »Juvenile Instructor«, John C. Graham »Enquirer«, og Geo. G. Taylor »Ogden Junction«; de medførte et Banner, hvorpaa saas Billedet af en Hurtigpresse og en Glorie samt Paaskriften: „Pressen, Kundskabens Magnet, Lysets Udbredel, Rettens Forkæmper“.

Den dramatiske Kunst fremstilledes paa en smuk og interessant Maade ved en meget elegant og smagfuld udstyret Pragt vogn, i hvilken adskillige Personer, der forestillede Naturen samt Scenens rette Mission og Rytte, havde Sæde. Vognen blev trukken af sex Heste, af hvilke de forreste ledtes af Gjøglere og de andre af Tyrkere og Arabere, medens Stridsmænd i Harnisk gik ved Hjørnerne af Vognen. Triumfvognens Hoveddel bestod af en prægtig Pavillion med en gothist Tronhimmel, der hvilede paa Marmorhjuler og var prydet paa Tuppen med en Byste af Shakespeare. Det Hele var smukt malet og draperet og gav en meget god Fremstilling af Scenen, naar Taeppet er oppe. I Midten af Vognen paa et ophøjet Sæde sad en Dame (Miss Nellie Colebrook), der forestillede Scenen; hun havde et Spejl i Haanden, som hun holdt frem mod Naturen, medens der ved de fire Hjørner af Forhøjningen sad Tragedie, Komedie, Historie og Musik. Den første, en Dame (Miss Carrie Coggeswell), var kledt i en fort Dragt og holdt i den ene Haand en Dolk og i den anden et Giftbæger. Den anden var ogsaa en Dame (Miss Nida Cole-

brook) i en lyseblaa Klædning med en grotesk Maske i Haanden; den tredie var en gammel Mand (Hr. H. Horsley), holdende en Bog, og den sidste (Hr. T. Manning), der var kledt som Appollo, holdt den fabelagtige Lyre. Omkring alle disse dansede et Antal smaa Ellepiger med Bingi paa Skuldrene og Tryllestave i Hænderne. Denne Triumfvogn var den smukkeste i hele Processionen og efterfulges af en Mængde Skuespillere, først Medlemmer af Deserets gamle dramatiske Forening og dernæst den nylig oprettede Hjemmedramatiske Klub. Begge havde sine Bannere og det sidste i Særdeleshed var meget smukt.

Pilgrimsfædrenes Landgang paa Plymouth Rock i Året 1620 repræsenteredes paa en stor Tableau Pragt vogn; Personerne, som fremstillede denne højst vigtige Begivenhed, vare klede i hin Tids besynderlige Klededragt; paa Bevæffringen var fastgjort et stort Maleri af Skibet „Mayflower“ og paa Fordelen af Platformen laa et Stykke af Stenklippen, paa hvilken Fædrene landede. Fremstillingen var meget stjøn og vellykket og Mange ansaa den for at være endnu smukkere end den dramatiske Pragt vogn. Ogden Horumusikkorps, under Kapt. Fowlers Ledelse, fulgte efter.

De unge Mands Foreninger marscherede i en samlet Styrke, 1100 Mand sterk, anførte af en ung Mand paa en stor og anseelig Hest; han bar deres Flag, der maatte var det allersmukkeste i hele Processionen. Det var af hvidt Silke, pyntet med blaa og gule Baand, og havde følgende Mottoer: „Guds Herlighed er Forstand“, „Y. M. M. I. A.“ (Unge Mands gjensidige Uddannelsesforeninger) og „Vor Styrke er 10,000“. 500 unge Mand fra Salt Lake County marscherede Forrest i Rækken; derefter fulgte 150 fra Davis, 300 fra Weber,

50 fra Vox Elder, 40 fra Morgan, 30 fra Doole og 30 fra andre Countier. Foran marscherede Embedsmændene fra de forskjellige Ziorns Staver; Foreningerne havde tilsammen over 60 Bannere.

De unge Damers Foreninger benyttede tre Karetter, i hvilke deres Territorial- og Stavss-Præsidentinde samt andre ledende Damer havde Plads. De bare et stort blaat Banner, hvorpaa saas Inscriptionen: „Y. L. M. I. A.“ (Unge Damers gjensidige Uddannelsesforeninger) og de to Sætninger: „Forbedring er vort Valgsprog, Fuldkommenhed vort Maal.“

Mest efter disse kom en Karet med Territorial- og Stavsembedsmændene for Børnenes Foreninger. Et af de mest tiltalende og behageligste Syn i hele Nælken var Børnesoreningernes Pragt-vogn. 42 Børn — 21 Drenge og det samme Antal Piger — som repræsenterede Stadens 21 Wards og som alle vare klædte i Hvidt, havde Sæde i Slæden „Julia Dean“, der var sat paa hjul og smukt prydet. Den blev trukken af sex hvide Heste, og oven over paa en høj Mast var et hvidt Banner, hvorpaa stod skrevet: „Børnenes Foreninger“ og „Guds Rige hører Saadanne til.“ Over Børnenes Hoveder var anbragt en Tronhimmel for at beskytte dem mod Solen. Foran paa hver sin Side af Rusken var opstillet to smaa Drænynser i siddende Tilstand, holdende en Silketømme, der var fastgjort ved Svanernes Hoveder paa Slæden, og bagpaa stode to smaa Sømænd med Neb i Hænderne, hvormed de opretholdt Solsejlet og Banneret. Denne smukke Fremstilling kan tilskrives Børnesoreningernes Præsident, Søster Ellen S. Clawsons Opfindelsesevne, Smag og Arbejde, assisteret af sin Mand, Hr. H. B. Clawson.

Fortidens „Pom Express“ (Ridende Post) repræsenteredes af adskillige Nyttere

med et Banner, hvorpaa „1860 og 1861 — Fra Missourislodden til San Francisco i syv Dage og syv Timer“ var skrevet. Den bageste i Gruppen var en Ængling paa et dovent Øsel, som burde have baaret et Banner med Indskriften: „Fra Missourislodden til San Francisco i syv Aar og syv Maaneder.“

Dernæst fulgte en Vogn, hvorpaa Telegrafvesenet fremstilledes. Stænger vare anbragte i Hjørnerne og spændte med Telegrastraade, der vare forbundne med Apparater, hvilke brugtes af Telegraffister, medens Processionen bevægede sig fremad. Ogden Hornmusikkorps, under Kapt. Boyles Ledelse, var det næste i Nækken.

Agerdyrkningen repræsenteredes af flere Bogne, belæssede med Jordens Produkter, hvilke vare meget smagfuldt arrangerede. Forrest i Nækken saas Deseret Agerdyrknings- og Manufaktur-Selskabs Banner. I blandt de talrige Mottoer var: „Maa Guds Velsignelse folge Plogen, Spaden og Mejersken.“ Salt Lake og Danis Countiers Frembringelser udmarkede sig mest. Have-dyrkningsvognen var i Sardeleshed yndig og tiltalende. Derefter fulgte to hinanden modsatte Fremstillinger af Utah — som det var i 1847 og som det er i 1880. En Træhytte paa hjul, trukken af fire Øxer, repræsenterede de første Bygninger, som opførtes i Territoriet; et Stykke Tøj i Stedet for Glas var anbragt i det lille Bindue og ligeledes et Stykke Tøj i Stedet for Dr. Nogle vilde Dyrs Skind laa paa Taget og andre vare hæmmede fast paa Væggene. Husets Beboere vare paallædte ligesom Utahs Grundlæggere i dets tidligste Tid, og Møblementet samt Omgivelserne vare simple. Derefter fulgte paa en anden Vogn en elegant Fremstilling af en af Nutidens større elegante Bygninger, fortinlig udført, møbleret og forstjønnet. Det var

Tempelsnedkernes Arbejde og gjorde Komiteen stor Ære. Herefter fulgte Paysons Hornmusik, under Kapt. Claytons Ledelse.

Stenbrudsarbejderne og Stenhuggerne havde fire Bogne; den forreste af disse indeholdt Granithlokke og Arbejdere ifærd med at bore huller i Stenene; den anden var belæstet med tilhugne Sten; den tredie med Stenhuggere i Arbejde og den fjerde med Marmor-Monumenter, Gravstene og Børn, der forestillede Blomsterstrøning paa de Hedengangnes Høvlesteder. Passende Mottoer vare smagfuldt anbragte paa alle Bognene; iblandt disse bemærkes: „Musklér i Arme og Marv i Ben fordres for Sprængning af saadanne Sten,” „Til Minde om de ærede Døde, som faldt paa Vejen” osv. Bagefter marscherede Repræsentanter af ovennevnte Haandtinger, efterfulgt af Grantsville Hornmusikkorps.

Kæremagere og Smede i fuldt Arbejde var det næste i Rækken; de efterfulgtes af Møbelsnedkere og Tapetmagerne i fem eller sex Bogne, der alle vare smukt udstyrede.

Bogtrykkernes, Bogbindernes, Skriftstøbernes og Papirfabrikanternes tre Bogne kom dernæst. Ovenpaa den første Bogn var anbragt en stor Ørn, og ligeledes saas Navnene «Deseret News», «Herald», «Times», «Instructor», «Farmer», „Biblien”, «Womens Exponent» og «Contributor» samt Arbejdere fra de forskellige Trykkerier, iblandt hvilke en Mand var ifærd med at sætte Typer. I samme Bogn var den første Presse, som i 1848 fandtes vest for Missourisloden, samt en lille Haandpresse i fuld Virksomhed med at trykke Programmer for den paafølgende Tjeneste i Tabernaklet. Ogsaa Bogtrykkernes „Djævel” var med; han var klædt i Nødt fra Top til Taa og havde Horn i Panden. En

lang Bimpel bar Inskriptionen „Kunstens Bevarer.” Foran var «News» Mottoet: „Sandhed og Frihed.” I den næste Bogn fandtes Bogbindere og Skriftstøbere i fuld Virksomhed og paa den tredie Bogn vare Arbejderne fra Papirmøllen, ifærd med at sammeulegge og nedpakke Papir, som fabrikeredes paa Møllen. Denne Bogn bar Paaskriften: „Klude hævet til Kongeværdighed.” Derefter kom Nephi Hornmusikkorps, anført af Kapt. Hawkins.

Garverne og Skomagerne havde ikke mindre end ni Bogne med, foruden et stort Antal Arbejdere, som fulgte efter. Det var noget af det Uusegelige, som forevistes. Paa den første Bogn fremstilles Peltsetilberedningen, paa den anden fandtes Garversvende fra Zions ko-operative Garveri i fuld Virksomhed, paa den tredie Skomagere, ligeledes i fuldt Arbejde, og paa den fjerde repræsenteredes Brødrene Salmons Skofabrik. Derefter fulgte fire eller fem Bogne med en Repræsentation af Zions ko-operative Skotøjssfabrik, indbefattende Arbejdere af begge Kjøn, travlt bestyrtede med at forberede Skotøj. Flere smukke Bannere med passende Mottoer prydte den heldige og vel udstyrede Afdeling, iblandt hvilke kunne nævnes: „Dalens Garveri”, „Vi arbejde for Menestreslagtens Saaler” osv.

Sadelmagerne vare de næste i Rækken; de benyttede en smuk udstyret Bogn med Arbejdsredskaber, Materialier, Bannere osv.

Herefter fulgte Malerne i deres særdeles udsmykede Bogn, dragen af fire Ører med forgylde Horn. Bognen var smukt malet og bar flere humoristiske Indskrifter. Kunstens Gudinde var opstillet forrest i Bognen og var dekoreret med passende Mottoer, saasom: „Vi holde os til vore Farver,” „Vort Formaal er at forstyrne” osv. osv. Ovenpaa var

anbragt en Palet saaledes, at den drejede sig for Binden.

Blikkenslagernes Bogn eller David James' Builk paa hjul fulgte herefter, belæsset med glimrende Bliktoj og et Antal Mænd, travlt beskyttigede med at lave Blikkopper, som de kastede ud iblandt de talrige Tilskuere. Raysville Hornmusikkorps, under Kaptein J. Burts Ledelse, fulgte dem.

Slagterne henvittede den næste Bogn, efterfulgt af en Mængde Lærslinge i passende Paaklædning og udstyret med deres Forretnings Nedstaber.

Bagernes og Konditorernes Udstyr fandtes paa de næstfølgende Bogne; den første var belæsset med Mel, Kager, Kandis osv. fra Arnolds Globe Bageri, og paa den anden fandtes en stor kugleformig Bryllupskage, syv fod i Omkreds ved det nederste; den var bygget i Tærne og var meget smukt udstyret.

Det næste var en Repræsentation af Ulb, baade løst og i Pakker, efterfulgt af Klædefabrikationen fra flere af Territoriets Fabrikker. En Bæv og en Spolemaskine var i fuld Virksomhed.

Skræderne gik til Fods i et samlet Antal af omtrent 30 bagefter et smukt Banner. Zions Ko-operative Fabrik for Tilvirking af Overbukser havde en Bogn med, der var aldeles stjult af denne Bare, som i alle Størrelser vajede lig Bannere fra Toppen af Bognen eller hængte som Smykker fra Hestenes Bidsler.

Dernæst kom Sebefabrikantene. Paa den forreste af to Bogne fremstillede Niende Wards Fabrik Behandlingsmaaden ved Tilvirkingen af Sebe, og den bageste Bogn var belæsset med Henry Snells Sebe i Kasser og Pakker; ovenpaa saas en stor automatisk Traftefigur af en grinende Negerkone iford med at vase Tøj, hvilket gav Anledning til en Del Munterhed saavel iblandt Tilskuerne

som Deltagerne i Processionen. Herefter fulgte South Jordans Hornmusikkorps.

Mineralogi og Grubearbejde fremstilles paa en udmarket Maade i fire Bogne. Fremgangsmaaden ved Tunnellers Boring samt ved forskellige metalurgiske Foretagender forevistes efter en mindre Maalestok. Pascoes Kalkbrenderi fulgte derefter paa hjul, hvor de forskellige Bore- og Sprængningsarbejder m.m. fremvistes. Prøver paa Kul, Sølverts, Bullion, Salt, Svovl og forskellige Slags Metaller fremvistes ogsaa under Opsyn af Professor Barfoot af Deseret Museum.

Masfineriafdelingen repræsenteredes paa en prættig Maade ved fire af Jernbaneværkstederne udstyrede Bogne samt to andre, som Salt Lake Citys Støberi og Massfabrik havde belæsset med deres Gods. Den første indeholdt nemlig Dampkhedelarbejdere i fuld Virksomhed, en Smiedie, en Støbemodel, Jernbaneværkstedernes Snedkeri og Bognafdeling samt forskellige Slags Haandværkere i fuldt Arbejde. Salt Lake Citys Støberi medbragte ogsaa en Dampmaskine paa 15 Hestes Kraft, der var i Virksomhed hele Tiden medens man hjørte, samt alle Slags Maskinerier. Et stort hjul, som holdtes i stadig Bevegelse, var anbragt paa den venstre Side af den anden Bogn.

Dernæst kom Gibbsarbejdernes Bogn, paa hvilken fremvistes smukke Prøver paa Mursten, ildfast Ler, Gibbs osv. Fort Herrimans Fløjte- og Trommemusikkorps fulgte herefter.

Det næste var en Postvogn, der repræsenterede de Forenede Staters Overlands Post, saaledes som den saae ud førend Nogen, undtagen enkelte ledende Hjørner, tænkte paa Jernbaner i Utah.

Damernes industrielle Departement fulgte dernæst i en meget smuk og elegant udstyret Bogn, paa hvilken fandtes

Damer, bestjæstigede med Syning, Strikning, Hækclarbejde, Straafslætning osv. Deres fornemste Motto var: „Manden bygger, Kvinden forstjønner.“

Silkesfabrikationen fremstilles paa en smuk og rosværdig Maade tilligemed dens Produkter og Midlerne, hvorved de tilvejebringes. Banneret var af tvunget Silkegarn af mange Farver og havde ingen Inskription.

Efter et prægtigt Guldbanner, hvorpaa Ordet „Handel“ stod med store Bogstaver, fulgte en Del af Stadens ledende Rijsbmænd og Bankpræ i Kareter.

Dernæst kom flere Vogne med en hel Del Handetsbetjente fra Stadens

ledende Handelshuse. Efter dem kom Olorenshaw's Udstyr af Kurve paa to Vogne og dernæst en stor Pyramide af Koste samt et Læs Børster fra Deseret Børstefabrik. Skorstenfejerne med forskellige Slags Værktøj vare de næste i Nækken; de efterfulgtes af et stort Læs Læderkufferter samt Bountiful Hornmusikkorps.

Salt Lake «Yacht Club» med en stor Jagt paa hjul, der havde fuld Besætning ombord og var prydet med et Par hundrede Flag og Bimpler, saae meget smuk og interessant ud og dannede et prægtigt Finale til det storartede Optog.

(Forts.)

Døbefonten i Nauvoo Tempel.

Døbefonten i Nauvoo Tempel blev indviet den 8de Novbr. 1841. I Joseph Smiths Levnetsløb findes følgende Beskrivelse over den: „Døbefonten er anbragt i Midten af Underetagens Guld under Templets Hovedhal, og er bygget af Tømmer samt er 16 Fod lang fra Øst til Vest, 12 Fod bred og 7 Fod høj fra Grunden; Basinet er 4 Fod dybt. Den er prydet med Billedstjærerarbejde i gammel Stil, og fra den nordre og syndre Side gaar en Trappe ned til Basinet. Fonten staar paa 12 Øger, 4 paa hver Side og 2 ved hver Ende; deres Hoveder, Skuldre og Forben ses under Fonten; de ere udskaarne i Træ efter Model af den smukkeste 5 Aars Øre, som kunde findes i Landet, og har en træffende Lighed med Modellen. Hornene ere dannede efter de mest fuldkomne

Horn, som kunde tilvejebringes. Øernes og Fontens Prydels er udskaarne af Eldste Elijah Fordham, der arbejdede paa det i otte Maaneder. Fonten er omgiven af en midlertidig Træbygning; Vandet faas fra en 30 Fod dyb Brud i Templet. Denne Font blev bygget for deri at udføre Daab for de Døde, indtil Templet bliver fuldført; da vil en Font af mere varige Substanter afløse den.“

Den 21de Novbr. blev Daab for de Døde for første Gang forrettet i Fonten, idet Præsident Brigham Young og Eldsterne Heber C. Kimball og John Taylor døpte omtrænt 40 Personer for deres afdøde Slægtninge og Venner, medens Eldsterne Willard Richards, Wilford Woodruff og George A. Smith gave dem Haandspaalæggelse.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Oktober.

Betrægtninger ved Aargangens Begyndelse.

Indet vi med indeværende Nummer begynde den tredive Aargang af „Skandinaviens Stjerne“, er det med behagelige følelser, at vi stue tilbage paa det vigtige og betydningsfulde Arbejde, som har været udført her i disse nordiske Lande siden Året 1850. Den 14de Juni sidstleden var det nemlig 30 Åar siden Apostlen Crafus Snow, tilligemed Brødrene P. O. Hansen, John Forsgren og Geo. P. Dykes, ankom til Staden København med det sande Evangelium, hvilс herlige Principer de under mindre gunstige Omstændigheder og Forhold begyndte at forlynde for Indbyggerne. Uagtet den største Del af Folket var bunden ved Fordommens og Traditionens Lænker, som Aarhundreders Mørke og Bankundighed havde gjort overordentlig stærke, og uagtet den Ide, at Herren ikke mere vilde sende nye Profeter til Verdens Oplysning, var meget fremherlende, optraadte dog Broder Snow og hans Medarbejdere med Tro og Frimodighed og begyndte at vidne for Folket med rolige og besindige Ord, at Herren efter havde talet fra Himmelten og sendt Engle til Jorden, ligesom i fordums Dage, samt aabenbaret den Herres Jesu Kristi Evangelium i dets oprindelige Renhed og Tydelighed og gjengivet det hellige Præstedømme, den lysende og bindende Magt, der gav Myndighed til at prædike dette Evangelium og administrere i alle dets Ordinancer. Dette var alt-sammen noget nyt for disse Landes Indbyggere; det var Noget, som kom aldeles uventet og stod i ligefrem Modstrid til de Flestes Ideer, Traditioner og Undervisning, hvorfor man ogsaa strax begyndte at opvække Forsøgelse og at raae: Falske Profeter og Bedrageri etc.; man angav som Undskyldning herfor, at Jesus ved en vis Lejlighed havde advaret imod falske Profeter, og ved Siden heraf hande ogsaa Statsreligionen lært Folket, at dersom Nogen skulde komme frem og foregive at have modtaget nogen ny guddommelig Abenbaring, maatte man ingenlunde fåste Tro eller Tillid til hani osv. Alt dette tjente til at forhærde Manges Hjarter imod Sandheden, da den først blev forlynt, og de Fleste troede ubetinget, at Enhver, som maatte foregive at være kaldet af Herren ved Abenbaring, var en falsk Profet; thi man kunde ikke saa let fatte, at der muligvis ogsaa kunde opstaа sande Profeter, ligesaa vel som falske. Imidlertid viste det sig snart, at der fandtes nogle Jaа, som vovede at bryde Vantroens og Traditionens Lænker i Stykker og undersøge med Upartiskhed den ny Lære, som man kaldte den, hvilket for deres Vedkommende ledte til den Opdagelse, at Menieskebuds, uinspirerede Mandes Fortolkninger, og ikke Bibelens Ord eller sand Religion, havde rodset den Ide i Menneskenes Hjarter, at der aldrig mere skulde komme Profeter paa Jorden eller at Herren havde forandret sig i den Grad, at han ikke mere vilde tale til Mennesket. Ved alvorlig at føge den Gud, som giver gjærne og bebrejder ikke, bleve strax nogle Jaа overbeviste om, at Joseph Smith, i Stedet for at være falsk Profet, som hans Fjender forsøgte at gjøre ham til, var en sand og bemyndiget Herrens

Tjener, ja en virkelig Herrens Profet, samt at Eelste Snow og hans Brødre, som vare komne til Danmark, ligeledes vare kaldede paa den rette Maade til at være Budbærere om Sandheden og havde Net til at prædike og døpe, ligesom Herrens Tjenere forдум. Omrent to Maaneder efter Brødrenes Ankomst til Kjøbenhavn, eller den 12te August 1850, blev den første Daabshandling i Danmark ved guddommelig Myndighed forrettet af Crastus Snow, idet han døbte 15 Personer i Øresunds friske og klare Vand. Hermed var Kirken grundlagt i gamle Norden; den 18de Septbr. s. A. blev den første Gren af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige oprettet i Kjøbenhavn, og efter nogle faa Aars Forløb vare Grene og Konferencer oprettede i næsten alle Dele af Skandinavien. Allerede har Evangeliets Fylde været prædiket i de fleste af Nordens Stæder og Landsbyer og omrent 34,000 Individer ere ved Daab blevne indlemmede i Menigheden i disse Lande siden Aaret 1850. 52 større og mindre Emigrantsklæber, foruden en Del, som have taget affled enkeltvis ved forskellige Lejligheder, ere i samme Tidsrum rejste op til de Helliges Hjem mellem Vestens Klippebjerge, hvor de fleste af dem den Dag i Dag findes bosatte og nyde Herrens Fred og Belsignelser i en rig Fylde. For Tiden findes der i Skandinavien 44 Grene af Kirken med et samlet Medlemssantal af omrent 5500 Sjæle, og hvad der gleder vort Hjerte ligefaa meget som det allerede udførte Arbejde, er, at Udsigterne for Verkets videre Udbredelse og Fremgang endnu ere ligesaa gode, som de maa ske nogensinde have været, og det ser ud til, at Tisinder endnu ville slutte sig til Sandhedens Banner i denne Del af Herrens Bingsgaard. Det giver os ogsaa stor Tilfredshed, at der for Tiden findes gode og trofaste Eelster fra Zion i de forskellige Dele af Missionen — Mænd, der ere villige til at gjøre alt det Gode, der ligger i deres Magt, for Guds Niges Fremme — Mænd, som i Forbindelse med deres Vidnesbyrd og Prædiken ville foregaa deres Tilhørere med et godt Exempel, og vi opmuntre de Hellige og alle Mennesker til at give Alt paa deres Ord, Raad og Undervisninger, thi de ere Mænd af Herren og har et Bidrag at forkynde, som vil frelse og lykkeliggjøre alle Mennesker, som ville vise Lydhed dertil.

Det er altsaa under heldige og gunstige Omstændigheder og med de bedste Udsigter for en rig Høst i Fremtiden, at vi begynde den tredive Aargang af „Skandinaviens Stjerne“, og vi haabe, at ligesom den i Fortiden har udført en god Mission og har tjent til Glæde og Belsignelse for dens Læsere, at den ogsaa i Fremtiden maa skinne, endog med større Glans end tidligere, og være til Lys og Beleddning samt Trost og Opmuntring for de Hellige i disse Lande, og tillige være et Middel i Herrens Haand til at meddele sand Kundskab om Saliggjørelsens Plan til de af dens Læsere, som endnu ikke kende Sandheden. Vi ville ogsaa benytte Lejligheden til at paaminde det arbejdende Praestesomme og de Hellige i Almindelighed til at bruge deres Indslydelse for dens videre Udbredelse baade blandt de Hellige og Fremmede. For de sidstnevntes Bedkommende har det nemlig vist sig gjentagne Gange, at det trykte Ord har gjort den forsynskede Virkning paa Mange, som mundtlig Samtale eller Vidnesbyrd ikke har kunnet gjøre nogen synderlig Gavn; der findes ikke saa sjeldne Individer, som forhærde deres Hjørter, naar en Herrens Tjener bærer Vidnesbyrd om Sandheden og forklarer Beskaffenheten

af det himmelsendte Budstaben, men det skrevne Ord vil ofte under visse Omstændigheder tillale det menneskelige Hjerte paa en egen Maade og efterlader almindelig et Præg, som ikke let lader sig tilintetgørende.

Ankomst og Bestikkelse.

Følgende Missionærer fra Zion ankom til Kjøbenhavn den 14de Septbr., efter en hurtig og behagelig Rejse: Chas. Samuelson fra Santaquin, Niels Berntson fra Logan, Niels Henrikson fra Richfield, Morten Jakobson fra St. Charles, Lars Nielsen fra Fountain Green og Pauli E. B. Hammer fra Salt Lake City.

Vi hyde disse vore Brødre et hjerteligt Velkommen og nedbede Herrens Belsignelse over deres Virksomhed i disse Lande.

Eldste Pauli E. B. Hammer bestilles herved til at arbejde i Kjøbenhavns, Eldste Lars Nielsen i Aarhus, Eldsterne Morten Jakobson og Niels Henrikson i Skaane og Niels Berntson og Chas. Samuelson i Göteborgs Konference, under de respektive Konferencepræsidenters Ledelse.

N. WilhelmSEN,
Præsident over den skandinaviske Mission.

Almas Familie.

(En Skitse fra Mormons Bog. — Af Eldste George Reynolds.)
(Fortsat fra forrige Aargangs Side 380.)

Nephis Hus i Barahemla var beliggende ved en af de fornemste Gader, som førte til Stadens største Handelsplads. I hans Have, der lå i Nærheden af Hovedgaden, byggede han et Taarn, paa hvis Top han gik regelmæssig for at holde sine Bønner. Ved en vis Lejlighed, ikke lenge efter hans Tilbagelomst fra det nordlige Land, blev han saa dybt beveget paa Grund af Folkets Ugudelighed, at han i sin irrige Paakaldelse og Øjn til Herren hevede sin Røst saa højt, at de Forbipasserende paa Gaden nedenfor lagde Mørke til ham. En lyttende Mennekesmæsse var snart forsamlset paa Stedet, og da Profeten var færdig med sin Bøn og blev opmærksom paa deres Nærvarelse, begyndte han at prædike for dem. Hans Ord vare ikke blide eller beregnede paa at skulle tilbøre dem

i deres Øren, men derimod iredettesatte og bebrejdede han dem med megen Strænghed paa Grund af deres Synder, deres Mord, deres Hovnerier og deres hemmelige Bederstyggeligheder; han gjorde det imidlertid under Indflydelsen af Evangelietts Land, idet han samtidig bønsalst, opmuntrede og formanede dem til at gjøre Bod og Bedring. Han advarede dem ligeledes mod de skæffelige, truende Straffedomme, der umiddelbart vilde ramme dem, dersom de ikke omvendte sig. Hans Tale foraarsagede en Abskillelse blandt hans Tilhørere, idet Nogle frægte, at han skulle gråbes og fængsles som En, der bar falskt Bidnessbyrd og haanede Loven, medens Andre påastode, at han talte Sandheden og var en Profet. For at overbevise deres af Synd forårkede Forstand, at han var i Besiddelse

af den profetiske Gave, havd han dem
sende Bud til Dommersædet, hvor han
sørfikrede, at de vilde finde den øverste
Dommer myrdet og liggende i sit eget
Blod, ja endog mere, at Morderen var
den Drebbes egen Broder. Fem af
Mængden skyndte sig til Dommersædet
for at forvisse sig om Sandheden af
hans Ord, og der fandt de ganske rigtigt
Landets højeste Embedsmænd i den Stil-
ling, som Nephi havde sagt. Andre
Borgere, som ikke kendte Noget til Pro-
fetens Ord, kom imidlertid ind i Rets-
salen, og da de fandt de fem Mænd ved
den Drebbes Legeme, troede de strax,
at de varre Snigmorderne, hvorfør de
lod dem kaste i Fængsel. Nogle af de
mest Forhærdede beskyldte senere Nephi
for at være Medskyldig i Handlingen
og sagde, at han havde lagt og gjennemført
den hele Plan for paa denne Maade at
faa Indflydelse over Folket og faa dem
til at tro og annamme hans Lære. Som
Følge af denne Beskyldning blev han
bunden og kastet i Fængsel, men ved
Hjælp af den Visdom, som Herren gav
ham i stor Fylde, blev han i Stand til
at slippe fri for dem ved deres Forsøg paa
at tage hans Liv, og ved hans Hjælp
blev den myrbede Dommers Broder bragt
til Bekjendelse om sin Brødre, hvorfør
Nephi efter blev sat paa fri Fod. Nogle
af Borgerne erkendte nu, at Nephi var
en Profet; Andre erklarede, at han var
en Gud, medens Mange til samme Tid
bleve mere forhærdede og sank dybere i
Synd. Saa heftig blev Striden, at de
uenige Indbyggere forsamlede sig i store
Skarer paa Gaden, hvor de kivedes og
trættedes med hverandre om de sidste to
Dages Begivenheder, og i deres For-
styrrelse forglemte de aldeles Nephi, hvem
de forlod staende alene paa Gaden.
Med et sorgbetynet Hjerte begav han
sig paa Vejen hjemad, men spænd han

næede sit Hus, skete Herrens Røst til
ham, til hans store Trost og Opmuntring.
Paa Grund af hans Ridkærhed og Tro-
fasthed i at forkynde Sandheden for Fol-
ket, velsignede Herren ham overordentlig
og gjorde en Vagt ham, ligesom han tid-
ligere havde gjort med andre af hans
Ejendomme, at hvad han havde paa Jorden,
skulde være bunden i Himmelten, og hvad
han løste paa Jorden, skulde være løst i
Himmelten, samt gav ham Magt over
Elementerne til at velsigne og forbanne,
til at slaa Jorden ned med Hungersnød,
Pest og Ødeleggelse, og Ingen skulde
have Magt til at stade ham. Derpaa
befalede Herren ham, at han skulde vende
tilbage og efter oploste sin Røst om Om-
vendelse i Nephiternes Steder og Lande.
Han var lydig og gik fra den ene
Folkeængde til den anden, samt fra
Stad til Stad og fra Land til Land,
advarende Folket højt og længe, men
hans Virksomhed var uden synnerlige
Frugter. Undertiden, medens han saa-
ledes predikede for sine Medmennesker,
søgle de at mishandle og fångesle ham,
men Herrens Aand bragte ham da strax
ud af deres Midte for at lade ham
virke paa andre Steder. Under saadanne
Forhold hengik tre Aar; Krige og Urolig-
heder, Mord og Bold fylde Landet. Til-
sidst kunde Nephi ikke længere udholde
at se paa Folkets ørgelige Tilstand eller
bevidne, at de paa de grusomste Maader
udryddede hinanden med Sverdet, hvor-
for han bad til Herren, at en Himmers-
nød maatte hjemsgå Landet, hvilket han
haabede vilde bringe Folket til Forstaelse
om deres skæckelige Stilling og faa dem
til at ydmyge og omvende sig. Den All-
mægtige hørte og besvarede hans Bøn,
Himmelten blev som Kobber over det
ganske Land, Regnen ophørte, Jorden
tørredes og frembragte ikke længere sin
Grøde, og Folket begyndte at dø af

Hunger. To Åar hengik (Årene 19 og 18 f. R.), det tredie kom, men den forfrislende Regn blev endnu tilbageholdt. I Løbet af dette Åar ydmygede Folket sig imidlertid paa Grund af deres Lidelsær og omvendte sig til Herren; de bestrebede sig saaledes for at bortrydde Uguligheden af deres Midte og tilintetgjorde Gadiantons Røverbander, samt oprettede Regjeringen paa en mere retfærdig Grundvold. Nephi, som med stor Optørkshed vaagede over Folkets Interesser, opdagede snart Forandringen i deres Følelser og Handlinger, hvorfor han efter lod sine Bønner opstige til Herren for dem; dette havde til Følge, at den velsigneade Regn nedbaledede paa det af Tørken forbrændte Land og en rig Høst kronede endnu en Gang Landmandens Arbejder (Åar 16 f. R.) Det omvendte Folk betragtede nu Nephi i hans sande Lys, de ærede ham som en stor Profet, og i Løbet af nogle faa Åar lyttede de til hans Undervisninger, og saalenge de gjorde dette, gik Altting vel for dem; men deres nationale Liv var bleven alt for gjennemtrængt af Uretfærdighedens Surdejg til at deres Trofasthed til Gud og hans Sag skulde blive af nogen lang Varighed. I to, tre eller maaøst en halv Snæs Åar kunde de til sine Tider trives i Rettsaffenhed, men saa vilde det Onde etter faa Overmagten, de Ugudelige vilde paany faa Regjeringens Tøsler i deres Hænder, de Gode vilde blive undertrykkede, og Krig og Blodsudgydelse med alle dets strækelige Følger vilde etter faa Overherredømmet. Dette gengøres ofte i Nephiterne Historie, og saaledes gif det ogsaa efter de tre Åars Hunger. I to Åar var der Fred, men i det tredie (Åar 13 f. R.) begyndte der at blive megen Strid og Uenighed i Landet, og i det følgende Åar viste Gadiantons Røverbander sig paany og be-

gyndte at udgve Mord og Plyndring blandt deres mere fredelige Landsmænd. Åar før Åar blevé de mere og mere ugudelige og modne for Ødelæggelse, uagtet Nephi med stor Glid i mange Åar søgte at standse Jordærvelsens overstyrrende Bølge; til sine Tider kronedes hans utrættelige Virksomhed med delvis Held og han nød den Glæde at døbe nogle faa oprigtige Sjæle, men det overvejende Flertal af Folket forkastede Evangeliet; de havde ingen Kjærlighed for dets hellige Principer og vare ej stikkede for dets Belsignelser.

Kort før Kristi Fødsel overleverede Nephi Messingpladerne og andre Optegnelser til hans Søn Nephi og gav ham Formaninger angaaende dem, hvorefter han forlod Zarahemlas Land. Hvor han gif hen eller hvad han blev til er skjult for Menneskenes Kundstab. At han ikke vendte tilbage til Menneskenes Boliger, bevidnes af hans Søn omrent ti Åar senere. (Åar 9 f. R.)

Mormons Bog siger kun meget lidt angaaende Nephis private Liv og Omstændigheder. Det er øjensynligt, at hans offentlige Virksomhed som en Retfærdigheds Prædiker optog næsten hele hans Tid. To af hans Sønner, Nephi og Timothy, omtales i den hellige Optegnelse; de blevé begge valgte af den forsæstede Fortøjer til at være Medlemmer af de tolv Disciples Kvorum, som blevé udvalgte til Evangeliets Tjeneste iblandt Nephiterne. Hans hele Liv, Karakter og Exempel staar fremragende og følgeverdig for den Tid og Slægt, i hvilken han levede; han var i Sandhed en Guds Ven, anerkjendt og velsignet af den Allmægtige med ligesaas store Privilegier, som nogensinde har været skænket til Mennesker i Kjødet; ja, Herren gjorde sædeles Paqt med ham og gav ham Abenbaringer daglig. Hans hele Historie

giver Bevis paa hans Tro, Tæmmodighed, Mod, Netskaffenhed, Ydmighed og Æver. Under sit lange Liv saae han

megen Sorg, men til sidst tog Herren ham til sig.

Lehi, en Son af Helaman den Yngre.

Dersom vi skulde gjøre Forføg paa at skildre Lehis Liv, vilde det ligefrem være uødvendigt at gjentage de vigtigste af de Begivenheder, som vi allerede have beskrevet i Forbindelse med hans ældre Broder Nephis Liv. Under deres Arbejder, Rejsjer, Administrationer osv. synes de næsten altid at have været tilsammen. Ligesom Profeten Samuel synes de fra deres Barndom af at have helliget deres Liv til Herren, og da de blevne ældre, vandrede de i Dyd og Netskaffenhed til hans Ære. Idet Historieskriveren omtaler Nephis ædle Karakter, tilføjer han: „Og se hans Broder Lehi var ikke det Mindste bag efter ham, med Hensyn til det, som hører til Netsærighed.“

Hvad Tid Lehi er født, findes ikke berettet i Mormons Bog. Der siges kun, at i Året 44 f. Kr. havde Helaman to Sønner, nemlig Nephi og Lehi; men den

Gang maa de allerede have været vorne, da de strax efter begyndte deres offentlige Virksomhed. Lehi ledsgagede hans Broder under hans lange Virksomhed gennem Nephiternes Lande; han var med ham i Fængslet blandt Lamaniterne paa den Tid, da Guds Kraft tilkjendegaves paa en saa mirakuløs Maade og da største Dele af Folket blevne omvendte til den sande Gud; han rejste ogsaa med Nephi til det nordlige Land og virkede der flere Åar. I Året 13 f. Kr. omtales atter de to Brødre og den Gang vare de fremdeles bestjærtigede i Evangeliets Tjeneste, virkende af alle Kræfter i Kraften af deres hellige Præstedømme for Menneskenes Sjeles Frælse. Efter denne Tid tabe vi Lehi af Syne, og hvor eller naar han døde eller Omstændighederne forbundne med hans Død omtales ikke.

(Forts.)

Blandinge.

Jordarbejdet paa Utahs Østbane (en smalsporet Jærbane, som de Hellige ere iførd med at bygge fra Kulminerne i Coalville til Salt Lake City) er omtrent færdigt til Park City og Nedlægning af Skinnerne vil snart blive paabegyndt. Hensigten med at bygge denne Bane, der vil blive omtrent 50 eng. Mile lang, naar den er er færdig, er at forsyne Salt Lake City med Kul paa billigere Bilkaar end tidligere; man har nemlig hidtil med stor Bekostning maattet forsende Kullene en lang Omvej over Union Pacific og Utah Central Banen. Union Pacificbaneselskabet, hvis Interesser ikke synderlig fremmes ved dette ny Foretagende, har imidlertid paabegyndt Anleggelsen af en Rival Bane.

Et prægtigt Monument til Ære for Martyrerne Eldste Joseph Standing blev oprejst over hans Grav paa Salt Lake Citys Kirkegaard den 17de August.

Craftins Snow og Brigham Young af de tolv Apostles Kvorum, samt flere af Kirkens lebende Mænd, besøge i denne Tid de Helliges nye Sættlementer i Colorado, New-Mexiko og Arizona. Den 21de og 22de August afholdtes en to Dages Forsamling i Castle Dale, Emery County, ved hvilken Lejlighed en ny Stav af

Zion blev tildels organiseret dersteds med Broder C. G. Larsen, som President. Broder Larsen præsiderede over den skandinaviske Mission for nogle saa Aar siden.

Jupiter. Man vil i disse Aftener have bemerket en Stjerne paa den østlige Himmel, der straaler med storre Glans end nogen anden af Himmelens Stjerner. Det er Kæmpeplaneten Jupiter, en mørk Klode, der ligesom vor Jord omkredser Solen, og altsaa hører til vort Solsystems Planeter og er den største af de Kloder, der vandre om vor Sol. Jupiters Afstand fra Solen er omtrent 100 Mill. Mil; Jordens Afstand fra Solen er 20 Mill. Mil, og naar Jupiter altsaa, som nu, staar i samme Retning mod Solen som Jorden, er der altsaa fra os 80 Mill. Mil ud til den straalende Planet. Jupiter er 1400 Gange større en Jorden og omkredses af fire Maaner, hvorfra den nærmeste kun behøver to Dage til at tilbagelægge sit Kredslyb om Kloden, medens den fjerde ender dette i 17 Dage. Maanerne ere vel usynlige for det blotte Øje, men kunne i disse Aftener ses i en almindelig god Kikkert. At Jupiter i Aar ses saa klar og straalende, kommer af, at den er i Opposition til Solen, det vil sige, staar, set fra Jorden, lige over for Solen, og saaledes viser os sin fuldt belyste Side. (Søndagsposten.)

Amerika og Europa. De Forenede Stater i Amerika har nu, siger en Forfatter, Edward Atkinson, i Fortheightly Review, 50 Millioner Indvaanere. Uden at forøge Jordbruget er Landet i Stand til ikke blot at ernære det dobbelte Antal Mennesker, men til endog at sende dobbelt saa meget Brødstof, som det nu har tilovers, ud af Landet, og Ingen vil let kunne bedømme Nationens Fremtid, naar man henser til det uhyre meget, som endnu er at udrette. Texas alene er saa stort som Tyskland, England og Wales tilsammen, men har endnu kun 2 Mill. Indbyggere imod de nævnte Landes 65 Mill., og dog er det frugtbare Land i Texas lige saa udstrakt som Tyskland og Wales. Kansas, Nebraska og Iowa ere tilsammen større end Frankrig og har dertil endnu mere dyrkelig Jord end dette Land, men medens Frankrig har 37 Mill. Indbyggere, tæller de anførte Stater kun $2\frac{1}{2}$ Mill. Øst-Tennessee, Nord-Georgia og Vest-Karolina ere endnu tildels ubekjendte, sjældt de ere rige paa alle Slags Mineralier og frugtbar Agerjord og deres Klima er saa sundt som noget. De alene ere saa store som Østerrig, men have knapt 2 Mill. Mennesker imod Østerrigs 38 Mill. De nordlige Dele af Georgia, Alabama og begge Karolinaerne indeholde store Skovstrækninger, som endnu kunne kjøbes for 50 Cents, mindre end 2 Kroner, pr. Acre (ca. $\frac{3}{4}$ Tønde Land), og som kun vente paa Indvandring for at give et uhyre Udbytte af Bomuld og Faareuld. Den varmere Del af disse samme Lande er saa stor som hele Italien; men medens dette har 24 Mill. Indbyggere, have hine kun 2 Mill. Den frugtbare Shenendal i Virginia, der er saa stor som Belgien, har endnu kun en halv Million Mennesker, medens Belgien tæller 5 Mill. Og hvilke Byrder hviler der saa paa den amerikanske Befolknings, skriver Forfatteren, i Sammenligning med Europas? I de sidste 14 Aar er Nationalgjalden bragt ned fra 3 Milliarder Dollars til 2 Milliarder, og Amerika har kun en Hær paa ca. 20,000 Mand, et Grænsepolti, der næsten helt kan undværes, naar Indianerspørgsmålene ere ordnede, medens i Europa de staende Hære, Statsgjælden og Stattebyrderne stadig voxe.

Lev for Noget. Tusinder aande, leve og dø — de forlade Livets Virkeplads, og Intet høres mere om dem. Hvorfor ikke? De gjorde aldrig noget Godt i Verden; Ingen følte nogen Velsignelse af dem, Ingen kunde betegne dem som Frembringere af Nogens Lykke; ikke en Linie, de have strevet, ikke et Ord, de have talt, kan erindres af Nogen, og saaledes døde de, saaledes blev deres Livslyss udsukt og Ingen dwæler mere ved deres Minde end ved en Døgnsflues. Vil Du leve og dø saaledes, Du udødelige Sjæl? Lev for Noget. Gør Godt og rej Dig ved din Birken et Monument, som Tidens Storme aldrig kunne nedbryde. Skriv dit Navn ved Kjærlighed, Mildhed og Barmhjærtighed i Tusinders Hjarter, med hvem Du kommer i Berørelse paa din Løbebane, og Du vil aldrig blive forglemt. Nej, dit Navn, dine Gjerninger ville være ligesaa synlige i deres Hjarter som Stjernerne paa den dunkle Næthimmel, thi gode Handlinger ville straale klarere paa Jorden end Himmelens Stjerner. (Dr. Chalmers.)

Poesi.

Mel.: Come, O thou Kings of kings.

Kom Hellige i Pagtens Vaand
Stem op i Sang og Fryd,
Mens vi gaa fremad Haand i Haand
Og øver Tro og Dyd.
Vi priise vil vor Gud i Sang
Ham dyrke hele Dagen lang.

Vi Evangeliet har kjært
Og elſke højt dets Bud.
Vi takke Gud, at vi har lært
Hans Ord, som sendes ud;
Lad os gaa frem i Hellighed
Og nyde Herrens sande Fred.

Et Lys er sendt her til vor Jord,
Som skinner for hver Mand;
Thi Sandheds rene, klare Ord
Ej Mørket sjule kan
Før dem, som lydig er og tror
Samt bjær sig for Herren stor.

Det bedre er at være from
Og søge Gud i Øjn,
Thi Verden snart kan vente Dom
Som vel fortjente Løn;
Men de Retfærdige skal bo
Med Frelseren i evig No.

Jakob Hansen.

Bore Emigranter, som afrejste fra Liverpool med Dampſtibet „Nevada“ den 4de September, ankom lykkelig og vel til New-York den 15de f. M. Kl. 3½ Eftermiddag.

Indhold.

Pionersdagen	1.	Aankomst og Besiddelse	11.
Døbefonten i Nauwoos Tempel	8.	Allmås Familie	11.
Redaktionsbemærkninger:		Blanding	14.
Betrægtninger ved Alargangens Be- gyndelse	9.	Poesi	16.
		Bore Emigranter	16.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af N. Wilhelmsen, Lorenzengade 14, 1ste Sal.
Trykt hos F. C. Bording.